

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **Kverulant.org o.p.s.**, IČO: 289 25 165
sídlem Pražská 1148/59, 102 00 Praha 10
zastoupena advokátem JUDr. Petrem Hromkem, Ph.D.
sídlem Vinohradská 34/30, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo obrany**
sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6

za účasti: **CB SERVIS CENTRUM s.r.o.**, IČO: 482 01 464
sídlem Borek 473, 373 67 Borek
zastoupena advokátem Mgr. Petrem Valentem, LL.M.
sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ministryně obrany č. j. MO 934219/2023-1321 ze 4. 12. 2023

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci.

1. Jádrem věci je spor o to, jestli se žalovaný, jakožto povinný subjekt, řídil informačním příkazem vyloveným v II. výroku rozsudku zdejšího soudu č. j. 14 A 105/2023-43 ze 14. 8. 2023: „*Žalovanému se nařizuje, aby žalobci poskytl informace na otázku č. 3 žádosti o informace žalobce ze dne 20. 1. 2023, a to do patnácti dnů ode dne doručení rozsudku povinnému subjektu.*“ Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „**InfZ**“), se týkala množství a ceny kulometů MINIMI zakoupených na základě rámcové dohody č. 211060000338, uzavřené s osobu zúčastněnou na řízení (dále též „**dodavatelka**“), a zahrnovala celkem devět otázek. Otázka č. 3 zněla: „*Jak byla stanovena cena dodávky? Předložte kopii příslušného rozhodnutí včetně všech podkladů, které tuto cenu určují.*“
2. V řízení předcházejícím rozsudku ze 14. 8. 2023 žalovaný sdělil žalobkyni přípisem z 16. 2. 2023, že rámcová dohoda s dodavatelkou byla zveřejněna v registru smluv, a je tedy včetně všech svých dodatků veřejně dostupná. K přípisu připojil zveřejněná znění a dodal, že začernil pasáže podléhající ochraně jako obchodní tajemství, mimo jiné také cenu dodávky. Žalovaný rovněž žalobkyni sdělil, že na základě rámcové dohody již vyplatil dodavatelce 474 644 088,57 Kč. Tato cena zahrnuje nejen dodávku samotných kulometů dvou ráží, ale také školení, náhradní díly a kompletní optické příslušenství.
3. Zdejší soud v rozsudku ze 14. 8. 2023 seznal, že „[p]oskytnutí toliko obecné informace o dosud vynaložených prostředcích, bez upřesnění předmětu již uskutečněné dodávky, se však soudu jeví jako nedostatečné. Obzvláště pokud je informace o ceně dodávky rozmělněna tím, že součástí uvedené ceny je také školení, náhradní díly a kompletní optické příslušenství, a to bez upřesnění, v jaké míře se tato cena promítla do konečné ceny dodávky. [...] Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 7 A 118/2002, pokud samotná informace o ceně nevypovídá o způsobu hospodaření, je nutné společně s ní vždy poskytnout alespoň rámcovou informaci o předmětu plnění, za něž se cena poskytuje. V daném případě by takovouto informací byla alespoň rámcová informace o množství již dodaných zbraní. Bez tohoto upřesnění měla poskytnutá informace z hlediska možné kontroly vynakládaných veřejných prostředků nulovou vypovídající hodnotu, neboť žalobce nemohl zjistit a ověřit, zda cena dodávky odpovídá standardům.“
4. Žalovaný následně přípisem z 4. 9. 2023 sdělil žalobkyni, že k 23. 8. 2023 mu bylo dodáno zboží v hodnotě 621 872 830,63 Kč, a připojil jeho položkový seznam. Ten čítá mimo jiné 579 kulometů FN MINIMI Mk3 LONG RAIL, 18 kulometů FN MINIMI Mk3 TACTICAL RAIL, přesný počet kusů různých zaměřovačů, předsádek, souprav měrek, poměrových souprav nebo školení instruktorů a dílenských specialistů. Žalovaný dodal, že dodávky komponent probíhají průběžně a nebyly ukončeny.
5. Zároveň žalovaný téhož dne vydal rozhodnutí, jímž žalobkyninu žádost částečně odmítl tak, že jí neposkytl cenové údaje obsažené v nabídce dodavatele, expertním posouzení a rámcové dohodě. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí rozklad, jemuž ministryně rozhodnutím z 11. 10. 2023 vyhověla řkouc, že žalovaný dostatečně neodůvodnil, zda poskytnuté informace představují rámcovou informaci o předmětu plnění, jejíž poskytnutí vyžadoval zdejší soud. Žalovaný poté 26. 10. 2023 vydal rozhodnutí s totožným výrokem, ale doplněným odůvodněním. Rozklad proti němu ministryně zamítla jako nedůvodný. Toto rozhodnutí napadla žalobkyně nyní posuzovanou žalobou.

II. Argumentace účastníků řízení.

6. Žalobkyně v žalobě namítla, že žalovaný rozhodl v přímém rozporu s předchozím rozsudkem zdejšího soudu. Poskytnutá informace je nadále pouze souhrnná, a to vzhledem k přetrvávajícímu rozmělnění ceny dodávky tím, že zahrnuje také školení, náhradní díly a optické příslušenství, a to bez upřesnění, v jaké míře se jejich cena promítla do konečné ceny. Veřejnost tak nadále objektivně nemůže posoudit, zda žalovaný naložil s veřejnými prostředky hospodárně. Ačkoli žalobkyně požadovala informaci o ceně výlučně ve vztahu ke konkrétní komoditě-kulometům, nebyla jí přes pravomocné rozhodnutí soudu ani rámcově poskytnuta.
7. Napadené rozhodnutí označila žalobkyně za nepřezkoumatelné, jelikož se ministryně bezdůvodně odchýlila od názoru vyjádřeného v jejím rozhodnutí z 11. 10. 2023, ačkoli v obou případech přezkoumávala materiálně shodné rozhodnutí a ačkoli v prvním případě vytkla žalovanému, že se neřídil závazným právním názorem zdejšího soudu. Napadené rozhodnutí tak odporuje zásadě legitimního očekávání.
8. Dále žalobkyně připomněla, že otázka č. 3 zahrnovala také požadavek na vysvětlení, jak byla cena stanovena, a to se zaměřením na posouzení správnosti takového postupu. Jestliže žalovaný sám usoudil, že bylo třeba jednotkové ceny dodávaných komodit expertně posoudit, a navíc tímto posouzením obhájí neposkytnutí informací, tak měl tento podklad žalobkyni alespoň v rámcové podobě poskytnout. Jen tak totiž bude moci veřejnost posoudit jeho správnost a úplnost. Tohoto žalobkynina požadavku si byl žalovaný očividně vědom, jelikož poskytnutí tohoto podkladu výslovně odmítl. Ministryně však veškerou rozkladovou argumentaci týkající se tohoto aspektu oslyšela, a její rozhodnutí je i proto nepřezkoumatelné.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že povinnost uloženou soudem úplně splnil přípisem ze 4. 9. 2023. Podotkl, že bylo na žalobkyni, jakým způsobem své otázky zformuluje; jestliže požadovala cenu celé dodávky, tak žalovaný logicky poskytl cenu všech dodávaných komodit. Stejně tak žalovaný v tomtéž přípisu jasně odpověděl na otázku, jakým způsobem byla stanovena cena: na základě nabídky a po expertním posouzení. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně nijak nezpochybnila existenci obchodního tajemství, které se podle napadeného rozhodnutí vztahovalo také na expertní posouzení, ani postup žalovaného podle § 9 odst. 1 InfZ. Jedinou výjimkou z informací podléhajících obchodnímu tajemství je podle zákona rámcová informace o předmětu plnění, a tu žalobkyně obdržela.
10. Dodavatelka ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobu považuje za nedůvodnou, jelikož žalovaný poskytl žalobkyni informace dokonce v míře překračující povinnost uloženou soudem. Přesnou informaci o ceně jednoho kusu kulometu MINIMI označila za obchodní tajemství a upozornila, že tuto skutečnost žalobkyně v žalobě nezpochybňuje, ačkoli právě na ní je napadené rozhodnutí založeno.

III. Posouzení věci soudem.

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.

12. O věci soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žádný z účastníků nevyjádřil s tímto postupem po poučení soudem nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).
13. Úvodem právního hodnocení soud předesílá, že podle Ústavního soudu z ústavních principů a zásad materiálního právního státu ovládajících fungování moci soudní vyplývá princip vázanosti soudu vlastním rozhodnutím, a to i tehdy, pokud není tato vázanost výslovně upravena v zákoně. Ústavní soud ve vztahu k občanskému soudnímu řízení konkrétně judikoval, že „[t]ato vázanost se, *inter alia*, projevuje též v tom, že tentýž odvolací soud je povinen respektovat právní názor, který v téže věci vyslovil dříve, přičemž jediným relevantním důvodem odchýlení se od něj, odhlédne-li se od kasačního zásahu Nejvyššího soudu doprovázeného závazným právním názorem, může představovat podstatná změna v obsahu skutkového základu, která by zapříčinila vlastní neaplikovatelnost takového dříve vysloveného právního názoru.“ (Nález sp. zn. II. ÚS 1688/10 z 9. 10. 2012.) Ústavní soud dodal, že pokud není splněn tento předpoklad, je nové rozhodnutí pro účastníky nepředvídatelné a překvapivé. Nosné důvody citovaného nálezu jsou přitom plně přenositelné také na soudní řízení správní (srov. rozsudek NSS č. j. 9 As 39/2016-128 z 9. 6. 2016 nebo č. j. 8 As 193/2018-102 z 22. 12. 2020, bod 39).
14. Ochranu obchodního tajemství a možnosti poskytování informací takto chráněných upravuje § 9 InfZ. Podle jeho odstavce 1 „[p]okud je požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne.“ Podle odstavce 2 „[p]ři poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství.“
15. K této právní úpravě NSS setrvale uvádí (např. v rozsudku č. j. 10 As 368/2017-71 z 29. 3. 2018), že je nutno vzít v úvahu smysl a účel InfZ. Tento zákon uskutečňuje výkon ústavního práva na informace, které je zaručeno v čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, přičemž toto právo je neoddělitelně spojeno se svobodou projevu. Výkon tohoto ústavního práva může být omezen jen zákonem (čl. 17 odst. 4 Listiny), což se stalo v § 9 odst. 1 InfZ, a toto omezení vylučující informační povinnost dopadá na informaci, která je obchodním tajemstvím. Z této výluky je dána výjimka, jedná-li se o příjemce veřejných prostředků. V takovém případě má žadatel právo na informaci o rozsahu těchto poskytnutých prostředků a o tom, komu byly poskytnuty. Smysl této úpravy je zřejmý – každý má právo zjišťovat informace, aby si mohl vytvořit názor (mohl zhodnotit), zda v určité situaci byly či nebyly vynaloženy účelně veřejné prostředky. Je však nutno v každém jednotlivém případě posuzovat, zda poskytnutá informace rozsahu používání veřejných prostředků má skutečně vypovídací hodnotu, tedy zda vůbec umožňuje takové hodnocení.
16. NSS již v rozsudku č. j. 7 A 118/2002-37, č. 654/2005 Sb. NSS z 9. 12. 2004 vyslovil závěr, že „[s]myslem úpravy § 9 odst. 2 zákona je umožnit veřejnou kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky. Jelikož samotná informace o ceně nevypovídá o tomto způsobu hospodaření, je nutné společně s ní vždy poskytnout alespoň rámcovou informaci o předmětu plnění, za něž se cena poskytuje. Přípustná míra ‚rámcovosti‘ pak vychází právě z toho, zda je možné posoudit hospodárnost využití veřejných prostředků.“
17. V nynější věci soud shledal, že z výroku jeho rozsudku ze 14. 8. 2023 nelze jednoznačně určit, jaké konkrétní dokumenty nebo údaje měl žalovaný žalobkyni poskytnout.

Podle informačního příkazu měl žalovaný „poskytnout informace na otázku č. 3“. V ní se žadatelka předně tázala na to, jak byla stanovena cena dodávky. Na to jí žalovaný v přípisu z 4. 9. 2023 výslovně odpověděl: „Cenové podmínky, uvedené v rámcové dohodě, byly stanoveny na základě nabídky předložené dodavatelem. Cena veškerých pořizovaných komponent uvedená v nabídce byla posouzena expertní komisí složenou ze zástupců příslušných složek ministerstva. Kopie nabídky ani posouzení expertní komisí není přiloženo z důvodu ochrany obchodního tajemství [...]“. Žalobkyně se snaží vyvolat dojem, že tato otázka zahrnovala rovněž způsob výběru dodavatelky (bod 27 žaloby), ale tak tomu není; tohoto aspektu věci se totiž výslovně týkala její otázka č. 2 („Jak byl vybrán dodavatel SB SERVIS CENTRUM s.r.o.“). V druhé části otázky č. 3 žalobkyně požadovala předložení kopie „příslušného rozhodnutí včetně všech podkladů, které tuto cenu určují“.

18. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí hodnotil, zda cena uvedená v dodavatelčině nabídce, expertním posouzením a rámcové smlouvě naplňuje jednotlivé znaky obchodního tajemství (s. 5 a 6). Jelikož si na tuto otázku odpověděl kladně, shledal, že žalobkyni nemůže poskytnout víc než anonymizovanou verzi rámcové smlouvy, kterou již obdržela. K tomu dodal, že „[e]xistují-li důvody pro neposkytnutí konkrétních informací obsažených ve smlouvě, pak nepochybně tyto důvody platí i pro podklady, z nichž byly tyto informace také zpracovávány. Podkladem pro anonymizovanou část rámcové smlouvy byly příslušná část nabídky dodavatele, jež byla následně posouzena expertní komisí složenou ze zástupců ministerstva.“ Žalovaný tedy odůvodnil neposkytnutí (mimo jiné) expertního posouzení poukazem na obchodní tajemství ve smyslu § 9 odst. 1 InfZ. S tímto názorem se ministryně implicitně ztotožnila a zdůraznila, že je vázána výrokem rozsudku správního soudu, v němž byl vysloven informační příkaz, a jeho konkrétním rozsahem. Dále podotkla, že žalobkyně nemůže v průběhu řízení o žádosti rozšiřovat okruh dokumentů, jejichž poskytnutí požaduje. Ačkoli ministryně nereagovala na žalobkyniny rozkladové námitky adresně, z napadeného rozhodnutí jsou podle názoru soudu zjevné úvahy, pro které neposkytla žalobkyni expertní posouzení, a její rozhodnutí není v tomto ohledu nepřezkoumatelné (správnost vyslovených úvah soud v tuto chvíli nehodnotí). Pro úplnost soud dodává, že obě napadená rozhodnutí tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek, a pokud jsou úvahy významné pro posouzení věci samé obsaženy v prvostupňovém rozhodnutí, odvolací (rozkladový) orgán je nemusí nutně opakovat (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 20/2013-101, č. 3319/2016 Sb. NSS z 24. 4. 2015).
19. Žalobkyně v žalobě nezpochybnila posouzení parametrů obchodního tajemství ve smyslu § 9 odst. 1 InfZ ze strany žalovaného. Soud proto musí vyjít ze správnosti předpokladu, že anonymizovaná část rámcové smlouvy, dodavatelčina nabídka a expertní posudek nelze z tohoto důvodu poskytnout. Soudu tak zbývá posoudit jen to, zda žalovaný splnil svou povinnost stanovenou v § 9 odst. 2 InfZ, tedy poskytnout informaci o rozsahu a příjemci veřejných prostředků (že o tyto prostředky v posuzované věci jde a že dodavatelka je jejich příjemkyní, není mezi účastníky řízení sporné). Pro posouzení této otázky je pak stěžejní právní názor vyjádřený v předchozím rozsudku zdejšího soudu.
20. Zdejší soud tehdy rozhodoval v situaci, kdy žalovaný sdělil žalobkyni pouze to, že na základě rámcové dohody vyplatil dodavatelce prozatím 474 644 088,57 Kč, přičemž tato cena zahrnuje nejen dodávku samotných kulometů dvou ráží, ale také školení, náhradní díly a kompletní optické příslušenství. Takovou informaci soud považoval za nedostatečnou, a to „bez poskytnutí specifikace minimálně o počtu dodaných zbraní, za které již bylo zapláceno“ (bod 24 rozsudku). Soud použil rovněž argument o rozmělnění informace o ceně dodávky tím, že „součástí uvedené ceny je také školení, náhradní díly a kompletní optické příslušenství, a to bez

upřesnění, v jaké míře se tato cena promítla do konečné ceny dodávky“ (bod 25). Cenu zahrnující různé položky však neoznačil za nepřipustnou samu o sobě (ani obecně, ani v tomto konkrétním případě), nýbrž její problematičnost spatřoval právě ve spojení s chybějícím údajem o počtu dodaných zbraní: srov. obrat „Obzvláště pokud“ v pasáži citované v bodě 3 tohoto rozsudku. V opačném případě by postrádala smyslu věta v bodě 24 citovaná výše. Ve stejném duchu se zdejší soud vyjádřil vzápětí: „V daném případě by takovouto informací [myšleno rámcovou informací o předmětu plnění] byla alespoň rámcová informace o množství již dodaných zbraní.“ Soud – se znalostí obsahu požadovaných informací – tedy jednoznačně uvedl, že žalovaný dostojí požadavkům InfZ, když k informacím již poskytnutým doplní informaci o množství již dodaných zbraní. To žalovaný připsal ze 4. 9. 2023 nepochybně učinil, a ministryně správně podotkla, že nelze klást povinnému subjektu za vinu, že poskytl informace pouze v minimálním rozsahu stanoveném soudem (s. 6 napadeného rozhodnutí). Pokud by soud v nynějším řízení shledal, že žalovaná je povinna poskytnout informace v širším rozsahu (např. jednotkovou cenu všech zbraní), porušil by shora předestřený princip vázanosti vlastním rozhodnutím.

21. Soud proto jen stručně doplňuje, že žalobkyně obdržela přesné informace o tom, jaké zboží a služby žalovaný v rámci dodávky obdržel, a jakou souhrnnou cenu za ně zaplatil. Tyto informace jí tak umožňují učinit si dost přesnou představu o tom, kolik prostředků vynaloží žalovaný na jeden kulomet včetně potřebného příslušenství, náhradních dílů a školení (náklady na poslední položku ministryně označila za marginální). Nejedná se přitom o souhrn nesouvisejících plnění, který by mohla vést k zamlžení veřejné kontroly, ale naopak o (alespoň na první pohled) logický soubor plnění související s užíváním a údržbou kulometů. Žalobkyně se sice nedozvěděla přesné jednotkové ceny samotných kulometů, o které jí pravděpodobně jde především, avšak právo na takto specifickou informaci z InfZ nevyplývá. Soud připomíná, že účelem aplikace § 9 odst. 2 InfZ je nalezení rozumné rovnováhy v konfliktu dvou legitimních protichůdných zájmů, jehož výsledkem nemá být úplné potlačení jednoho z nich. Soud má za to, že informace poskytnuté žalovaným představují rámcovou informaci o předmětu plnění, která umožňuje potřebnou kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky. V této souvislosti soud poukazuje rovněž na ministrynino tvrzení, že komodity kromě samotných kulometů jsou z velké části dostupné na běžném trhu, což umožňuje vypočítat cenu kulometů s vyšší přesností a v konečném důsledku to usnadňuje kontrolu nakládání s veřejnými prostředky (s. 7 napadeného rozhodnutí). Tuto argumentaci žalobkyně nijak nezpochybnila, a ačkoli není pro posouzení věci stěžejní, přece jen dokresluje její kontext, v němž je třeba posouzení žalobkyniny žádosti vnímat.
22. Nakonec soud podotýká, že ministryně nepochybila ani tím, že rozhodla odlišně než ve svém rozhodnutí z 11. 10. 2023. V tomto dřívějším případě zrušila rozhodnutí žalovaného ze 4. 9. 2023 proto, že bylo prakticky totožné s rozhodnutím zrušeným zdejším soudem a takřka nijak nereflektovalo obsah soudního rozhodnutí. Žalovaný se podle jejího názoru zejména nijak nevypořádal s existencí výjimky z ochrany obchodního tajemství upravené v § 9 odst. 2 InfZ a nevtělil do svého rozhodnutí úvahy potřebné pro její aplikaci. Výhrady ministryně tak směřovaly primárně vůči odůvodnění rozhodnutí žalovaného, nikoli vůči jeho výroku, a ministryně žalovanému neuložila, jakým způsobem má o žalobkynině žádosti rozhodnout, tedy jaké konkrétní informace má poskytnout. Z následného rozhodnutí z 26. 10. 2023 je zjevné, že žalovaný odůvodnění svého rozhodnutí v tomto ohledu doplnil (jde o dvě a půl strany nové argumentace), a závěr ministryně, že dříve vytýkané vady byly tímto napraveny, se soudu jeví jako logický. Ministryně tak svůj odlišný postup v obou

rozkladových řízeních ministryně vysvětlila (s. 7 jejího rozhodnutí dole), a napadené rozhodnutí není ani v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

IV. Závěr a náklady řízení.

23. Žalobkyně nezpochybnila splnění parametrů obchodního tajemství u anonymizované části rámcové smlouvy, dodavatelčiny nabídky a expertního posouzení, proto se soud mohl zabývat pouze tím, zda jí žalovaný poskytl dostatečně konkrétní rámcovou informaci o předmětu plnění. Soud seznal, že žalovaný poskytl žalobkyni informace v rozsahu vyžadovaném v rozsudku zdejšího soudu z 14. 8. 2023. Právním názorem vysloveným ve svém dřívějším rozsudku je soud vázán, a proto vyhodnotil námitky směřující proti rozsahu poskytnutých informací jako nedůvodné. Žalobkyně zná přesný rozsah nakoupených kulometů, veškerého dodávaného příslušenství i náhradních dílů potřebných k jejich užívání, jakož i celkovou cenu za tuto dodávku, a tyto informace jsou podle názoru soudu dostatečné ke kontrole hospodárnosti nakládání s veřejnými prostředky. Jelikož soud nepřisvědčil žádnému z žalobních bodů, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.
25. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu svých nákladů, neboť jí soud neuložil splnění žádné povinnosti a neshledal ani existenci žádných důvodů hodných zvláštního zřetele, jež by ospravedlnily jiný postup (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. března 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu